

Rigsdagstidende.

1858.

Forhandlingerne paa Folkethinget. № 109.

Tiende Session.

33te Møde.

Onsdagen den 17de November Kl. 1.

(Fortsat.)

J. N. Hansen (fortsat): Jeg gaar ud fra, at Fleertallet af Menighederne for Tiden ikke ønske Grundlovens § 80 bragt i Anvendelse, idet jeg ikke kan skjønne Andet, end hvad der med Hensyn til denne Sag er foregaaet i Folkethinget, er at bestrægte som et Beviis paa Menighedernes Stemning. Naar man nu derhos seer hen til, at Fleertallet af de Geistlige heller ikke har ønsket, at der kom en saadan Forsatningslov for Kirken, og naar man endelig seer hen til, at Regjeringen paa Grund af denne Stemning hos Menighederne, mer isærdeleshed paa Grund af Stemningen hos Geistligheden, har erklæret, at den ikke anseer Diebliffet for beleiligt til at komme med nogen Lov om Kirkens Forsatning, saa forekommer det mig, at den lovgivende Magt ikke kan være nogen Betænkelse med Hensyn til Vedtagelsen af saadanne kirkelige Love som den foreliggende, uanset at § 80 i Grundloven ikke er kommen til Anvendelse. Det Modsatte vilde jo være at stille den hele kirkelige Lovgivning hen i Stilstand, med Undtagelse af, som den ærede Rigsdagsmand omtalte, hvor der forelaa ganske særdeles paarrangende Tilfælde; det er heller ikke Grundlovens Mening at anbringe en saadan Hæmsko paa Rigsdagen, saalænge dens § 80 ikke er bragt til Anvendelse. Jeg mener derfor, at dette Hensyn ingenlunde burde

være afgjørende for Lovgivningsmagten med Hensyn til kirkelige Love, som den finder hensigtsmæssige og gode, selv om det fra enkelte Sider kunde gøres tvivlsomt, hvorvidt der var nogen særdeles paatrængende Trang dertil. Naar den samme ærede Rigsdagsmand gjorde opmærksom paa, at denne Sag vakte den Betænkelse hos ham, at man derved gjorde et Slags Indgreb i Kongens Ret til at besætte Embederne, og i saa Henseende ikke nævnte nogen Paragraph i Grundloven, men blot henviske til Grundloven i Almindelighed, saa skal jeg gjenskalde i Erindring, hvad der allerede er yttret, at Grundloven netop gaaer ud fra, at der er flere Embeder, som kunne undtages fra den Ret, Kongen nu har til at besætte Embeder, idet det udtrykkelig hedder, at Forandringer i Kongens hidtilværende Besættelsesret kunne ske ved Lov. Grundloven har altsaa forudsat som Noget, der vilde kunne ske, at visse Classer Embeder ikke længere bleve besatte af den kongelige Myndighed, og jeg troer saaledes, at man ikke med noget Resultat her kan paaberaabe sig Grundloven, da den tvertimod viser, at den selv har tænkt sig Muligheden af noget Saadant. Den samme ærede Rigsdagsmand har med stor Alvor yttret sig mod de „medsættende“ Bemærkninger, som han kalder dem; der fremkom her i Salen imod Geistligheden; flere Talere have allerede yttret sig derom; og jeg skal gjøre opmærksom paa, at der oftere er sagt noget lignende om mine Dyringer i andre Sager, og det giver mig Anledning til i denne Henseende at sige et Par Ord. Det er aabenbart, at naar man i en Forhandling kommer til at udtale sig om Geistligheden, kan man ikke være berettiget til